

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Izl 16,2-4.12-15; Psalam: Ps 78,3.4bc.23-25.54; Drugo čitanje: Ef 4,17.20-24; Evanđelje: Iv 6,24-35

Draga braćo i sestre!

Povijest izraelskog naroda, s njegovim usponima i padovima, zrcali osobnu povijest svake ljudske osobe. Iskustvo egipatskog ropstva, te zatim hod kroz pustinju, pokazuje uspone i padove svakoga od nas. Grčevito se držimo svojih navika i ustaljenih očekivanja tako da i najmanji odmak od njih, uzrokovao raznim okolnostima, promatramo kao nešto teško, usmjereno baš protiv nas. Ne priznajemo nikakvu promjenu životnih okolnosti osim one koja je u skladu s našom voljom. Jednostavno rečeno, idemo »na sigurno«. No, je li to u skladu s našom vjerom? Naime, taj naš sigurni put, osim što isključuje spremnost na izazove i ono istinsko novo, redovito isključuje i stav vjere povezan s ufanjem, tj. nadom. Prvo današnje čitanje o kruhu, hrani za kojom Izraelci žaluju, očituje upravo ovu reakciju 'na prvu'. Dok još nisu ni sagledali cjelokupno stanje, uživjeli se u situaciju onoga drugoga (u ovom slučaju, Mojsija i Arona koji se o njima brinu), a o vlastitu angažmanu, odnosno pokušaju traženja rješenja da i ne govorimo, krivicu su odmah svalili na Boga. Izabrani narod ili, bolje rečeno, pojedinci među njima koji su bili najglasniji te i za mnogo manje razloga podizali buku, postaju sada kivni, zajedljivi, jer se odjedanput situacija ne odvija prema njihovim očekivanjima, odnosno obrascu na koji su navikli. Bog je dosad bio prisutan, redovito je »uskakao« u kriznim trenucima, međutim, sada ga odjedanput više nema. Ovdje nije prisutna tiha ljudska bojazan kako dalje, opravdana baš time što je tiha u sebi (a takva, upravo suprotno onoj koja brunda, rađa ustrajnošću), već kako naznačismo, svojevrсна rezignacija, naizgled samo spram Mojsija i Arona, a zapravo u konačnici prema Bogu. Ta rezignacija redovito završava u ravnodušnosti i hladnoći, što pokazuju i riječi Izraelaca: »O da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!« Bog svojih ne ostavlja, pa ni onda kad svu krivicu svaljuju na Njega i očituju spomenutu ravnodušnost. On je, čini

se, naviknut biti odgovoran i kriv za sve, i to je njegov izbor, potvrda njegove ljubavi. Božji odgovor, koji je ujedno obećanje Mojsiju da će Izraelci još »večeras jesti meso, a ujutro će se nasititi kruha«, ne smije se shvatiti kao njegovo (Božje) ispunjavanje želja kad počnemo mrmljati poput djece, već kao poticaj da ostanemo na putu njegovih zapovijedi, jer je on Gospodar života i smrti i svega što nas u konačnici snalazi. Evanđeoski tekst nastavlja na prethodna biblijska čitanja, pri čemu on uvijek predstavlja svojevršno upotpunjenje, odnosno zaokruženu cjelinu sva tri čitanja. Isusovo poistovjećivanje s kruhom ubraja se među njegove naj snažnije i najslikovitije riječi: *ja sam svjetlo svijeta, ja sam pastir dobri, ja sam vrata ovcama...* Poistovjećujući se s kruhom - *ja sam kruh živi* - Isus sebe dovodi do onog što je čovjeku potrebnije. Danas smo, nažalost, izgubili poštovanje prema daru kruha uopće. Imamo ga raznih vrsta i napretek te je bacanje kruha danas nešto uobičajeno. Tradicija križanja kruha nožem prije nego se rasiječe u komade imala je za cilj upravo posvijestiti važnost i uzvišenost onoga čime započinjemo obrok, poglavito jutarnji. O tome zašto je kruh dospio u središte kršćanske liturgije ne treba posebno govoriti niti objašnjavati: jer, ima li boljeg načina da Bog ostane trajno prisutan među svojim vjernicima od toga da sam postane kruh? Kad tako i sami počnemo mrmljati protiv Boga da nam je bilo bolje kad smo od njega bili udaljeni jer tada smo imali kruha napretek i sve nam je išlo u životu, tada pokušajmo sebi posvijestiti ono na čemu počiva svaka prava osobna vjera: na svijetu nismo zato da bi Bog ili drugi ispunjali naše želje, već da trajno otkrivamo smisao i ljepotu života upravo s Njim, u danima kada imamo 'kruha' u izobilju, ali i u onima kad on izostaje. Štoviše, ne bismo li mu trebali biti zahvalni kad nas ostavi samo na onom euharistijskom? Jer tek u svojevršnom gladovanju za istinskim kruhom sebe ostvarujemo kao postojane kršćane i vjernike, tj. ljubljene sinove i kćeri. Amen!

Odgovara: Župni ured sv. Franje - V. Bukovec

Dravska ulica 44, Veliki Bukovec
42231 Mali Bukovec
tel. 042/840-310
mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti nazovite na telefon ili mobitel!

www.zupa-sv-franje-asiskog.hr
zupa-velikibukovec@biskupija-varazdinska.hr
IBN: HR9623900011101356513

Varaždinska biskupija
Župa sv. Franje Asiškoga
Veliki Bukovec

5. – 11. kolovoza 2024

XVIII. Nedjelja kroz godinu (102/2024)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Kada mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u ladice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nadoše s onu stranu mora, rekoše mu: »Učitelju, kad si ovamo došao?« Isus im odgovori: »Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati.« Rekoše mu dakle: »Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?«
Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« Rekoše mu onda: »Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? Očevi naši blagovaše mânu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim.« Reče im Isus: Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.« Rekoše mu nato: »Gospodine, daj nam uvijek toga kruha.« Reče im Isus: »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ožednjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.

Premda je »čovjekova pokvarenost na zemlji velika« (Post 6,5) i Bog »se pokaja i u svom srcu ražalosti što je načinio čovjeka na zemlji« (Post 6,6), Bog je, ipak, preko Noe, koji je ostao nevin i pravedan, odlučio otvoriti put spasenja. Na taj je način čovječanstvu dao priliku za novi početak. Dovoljan je samo jedan dobar čovjek da se nada vrati! Biblijska tradicija jasno pokazuje da ta obnova uključuje ponovno otkrivanje i poštovanje ritmova upisanih u prirodu Stvoriteljevom rukom. To se vidi, primjerice, u zakonu o suboti. Sedmog dana Bog otpočinu sa svim svojim djelima. Bog je dao zapovijed Izraelu da svaki sedmi dan mora slaviti kao dan počinka, subotu (usp. Post 2,2-3; Izl 16,23; 20,10).

(Papa Franjo; Laudato Si - Hvaljen Budi br. 71)

RASPORED SVETIH MISA

5. P - Posveta bazilike Marije Velike, Gospa Snježna; Jr 28,1-17; Ps 119, 29,43; Mt 14,13-21	19.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Marinko Triplat</i>
6. U - Preobraženje Gospodinovo, Božje Lice; Dn 7,9-10,13-14; Ps 97,1-2,5-6; Mk 9,2-10	19.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>ob. Tkalec, ob. Marković, Stjepan Karloci, Vladimir i Milka Klekar</i>
7. S - Siksto, Kajetan, Donat; Jr 31,1-7; Otpj. pj.: Jr 31,10; Mt 15,21-28	19.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Štefica i Stjepan Mikašinić</i>
8. Č - sv. Dominik, Nedjeljko; Jr 31,31-34; Ps 51,12-15; Mt 16,13-23	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu <i>Na nakanu</i>
9. P - sv. Terezija Benedikta od Križa; Hoš 2,16b.17b.21-22; Ps 45,11-12,14; Mt 25,1-13	19.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>Ivan Bogdanić god. i ob. Bogdanić</i>
10. S - sv. Lovro, Lovorko, Laura; 2Kor 9,6-10; Ps 112,1-2,5-9; Iv 12,24-26	8.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu 19.00 - Sveta Misa u Selnici + <i>Marija Šafarek</i>
11. N - XIX. Nedjelja kroz godinu; 1Kr 19,4-8; Ps 34,2-9; Ef 4,30-5,2; Iv 6,41-51; „ <i>Ja sam kruh života koji sidoh s neba.</i> “	8.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>Stanislav Kovaček god.</i> 9.30 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Dragutin Šerbetar i Slava Friščić</i> 11.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu - ŽUPNA

Što nam je činiti da bismo radili djela Božja? Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« To, dakle, znači blagovati »ne jelo koje propada, nego ono koje ostaje za život vječni«. Vjeruj i blagovat ćeš. Vjera se razlikuje od djela, kako kaže Apostol: »Čovjek biva opravdan vjerom, bez djela Zakona.« (Rim 3, 28-29). Postoje djela koja su lišena vjere u Krista, djela koja su samo naizgled dobra, ali zapravo ona to nisu jer nisu usmjerena k cilju koji ih može učiniti dobrima: »dovršetak je Zakona Krist na opravdanje svakomu tko vjeruje« (Rim 10, 4). Gospodin nije htio razlikovati vjeru od djela, nego je samu vjeru nazvao djelom. Vjera je naime, ta koja djeluje po ljubavi (usp. Gal 5, 6). I nije rekao: »Ovo je djelo vaše«, nego: »Ovo je djelo Božje: vjerovati u onoga koji je njega poslao: da onaj tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali. (1Kor 1, 31).
(Sv. AUGUSTIN, Homilije na Ivanovo evanđelje, 25,12.)

Sv. Ivan Marija Vianney, župnik Arški, često je govorio "Djeco moja dobro upamtite; po ovoj molitvi toliko sam Milosti dobio, kada god bi je molio Mariji Majci Isusovoj uvijek sam bio uslišan!" U dnevnim brigama utječite se Marijnim bolima: Marijo Majko Kristova i predobra Majko moja po Tvojim preteškim bolima i patnjama koje si pretrpjela pod Križem kod Muke Tvoga Božanskog Sina, molim te prikaži Presveto Tijelo našeg Božanskog Spasitelja s Njegovim Ranama sjedinjenu sa svojim bolima i suzama Nebeskome Ocu za spasenje duša i za uslišanje ove milosti, za koju te sada molim. Amen!

U nezatnoj gladi za uvijek više bogati često postaju bijednim jadnicima. Njima nedostaju najjednostavnije radosti života jer više nisu u stanju uživati u najjednostavnijim stvarima života. Ta što imaš od svih tih tako mnogih nagomilanih stvari ako ti je srce prazno? Nešto dakako smiješ slobodno imati. Ali ono prvo i najvažnije što ti je potrebno jesu ljubav i radost u tvom srcu.

*Isus nudi sebe samoga kao »kruh s neba«, Bog daje svoju čudesnu hranu samo svojoj djeci, riječ koja izražava sva njegova obećanja i nadu za nas, izvor u Duhu ljubavi. Isusov govor vodi ljude sve snažnijem izričaju vjere: »Tko dolazi k meni, neće ogladnjeli; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.« To je ipak posebna vrsta hrane i pića koja olakšava posebnu vrstu gladi i žeđi. Na križu je Isus uzviknuo: »žedam« (Iv 19,26). Ovaj vapaj spominje samo Evanđelje po Ivanu, ono koje nam obećava da nećemo nikada ožednjati! To je žed za ljubavlju i prijateljstvom, vjerom i vjernošću.
(Carroll Stuhlmueller, biblijska razmatranja)*

Do preobraženja se stiže preko Kalvarije. Do uskrsnuća se stiže preko smrti na križu. Kršćanstvo nije lijepa i utješna priča, nego poziv na ljubav koja se žrtvuje za dobro čovjeka. Isusovo preobraženje i nama je poticaj da se može biti drugačiji, da možemo svoj život promijeniti i prilagoditi ga Božjoj volji stazi ponajboljoj za naš život.

Velika Hvala na sponzorstvu Hrvatskoj Pošti d.d. koja je svojim sponzorstvom pokrila troškove rekonstrukcije obnove i elektrifikacije zvona na crkvi svete Katarine Aleksandrijske u Malom Bukovcu koje će kroz naredne tjedne izvest tvrtka ARM! Svima koji su na bilo koji način pomogli ostvarenju toga projekta Bog plati!

KRŠTENJE

subota 10. 8. u 16.00 sati

Kael Bulf

Hodočašće Majci Božjoj Trsatskoj na Trsat iznad Rijeke ići ćemo 17. kolovoza u subotu. Cijena autobusa je 25 eura. O samom hodočašću kao i izletu nakon Trsata tj. mjestu kupanja i odmora više idućih nedjelja. Upišite se što prije kod gosp. Josipa Golec iz Malog Bukovca!

*Isus nudi sebe samoga kao »kruh s neba«, Bog daje svoju čudesnu hranu samo svojoj djeci, riječ koja izražava sva njegova obećanja i nadu za nas, izvor u Duhu ljubavi. Isusov govor vodi ljude sve snažnijem izričaju vjere: »Tko dolazi k meni, neće ogladnjeli; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.« To je ipak posebna vrsta hrane i pića koja olakšava posebnu vrstu gladi i žeđi. Na križu je Isus uzviknuo: »žedam« (Iv 19,26). Ovaj vapaj spominje samo Evanđelje po Ivanu, ono koje nam obećava da nećemo nikada ožednjati! To je žed za ljubavlju i prijateljstvom, vjerom i vjernošću.
(Carroll Stuhlmueller, biblijska razmatranja)*

Tko dolazi k meni, ne će ogladnjati. " Čime nas Isus hrani? Ne pruža nam kruh, jelo kojim bismo utažili tjelesnu, glad. Pruža nam sebe, svoj božanski i život. Dostatno je „dolaziti k njemu“, i vraćati mu se, živjeti u njegovoj blizini. Hrani nas svojom blizinom. Time : nam ne oduzima potrebu za kruhom niti nas oslobađa truda oko kruha; i ne oduzima nam ni radost koju pronalazimo u životu. On se služi slikom gladi i poučava da u njegovoj blizini, u zajedništvu s njim, sve zadobiva novi okus, pa i tjelesna glad. „Tko dolazi k meni, ne će ogladnjati.“

Isusovo preobraženje i nama je poticaj da se može biti drugačiji, da možemo svoj život promijeniti i prilagoditi ga Božjoj volji. Da možemo postati oni koji ljube Boga, sebe i bližnjega.